

Eigen schuld...

In Lauwe wordt het tweede weekend van september onbetwistbaar volledig ingenomen door het Schippersweekend. Jong en oud vinden de weg naar Hoeve Delaere om eens volledig uit de bol te gaan en de weglopende zomer stevig door te spoelen. In een familiale sfeer proeven van opkomende of gevestigde waarden in de muziekwereld, overleven op bier, friet en hamburgers of gewoon genieten van het veelkleurige evenement. De Lauwenaar wordt samen met honderden afgereisden verwend in een driedaagse, waar bassen en tromgeroffel tot een stuk in de nacht buiten de officiële ingangen hoorbaar zijn. Moet kunnen en vooral na tijden van ijzig isolement, in de hand gewerkt door de afgeblazen edities omwille van de vervloekte en grijsgedraaide maatregelen.

Toch had ook KWSC Lauwe dit jaar een mooie affiche te bieden met een ouwerwetse, doch onvervalste derby tegen Eendracht Wervik. Eerdere ontmoetingen speelden zich hoofdzakelijk af in onze nationale reeksen. Meestal was er goed voetbal te zien en met de steun van de meubelgigant wijlen André Ollevier wisten de tabaksjongens meestal een heel strijdbaar elftal tussen de lijnen te brengen. Voor het eerst sinds lang ontbrak de witte uit Ledegem, een gevierd doch heel kwetsbaar talent dat ooit zijn voetbalschoenen en knieën sleet bij KV Kortrijk en erin slaagde om Ferguson en Guy Roux te benaderen met een staat van verdiensten van 10 volle seizoenen als trainer bij Eendracht Wervik. Heel wat korter was zijn verblijf bij Roeselare-Daisel waar men zich een beetje had verslikt in de vastberadenheid en het zelfrespect van de doorwinterde Pallieter uit 'Leegem'. Ik miste jou, Max. Bovendien kreeg het kraaknette stadion Jan Verhoeve een forse facelift met de openingsdans van de club 535. Een verlaten en kil pand werd door vele bereidwillige handen kundig gereanimeerd tot een ontmoetingsplaats voor families, sponsors en bestuursleden.

Befaamde cateraars kleuren er de dis op elke thuiswedstrijd. Het schitterend uitzicht op het speelveld nodigt straks wellicht uit om het ontspannen tafelen te verkiezen boven het trotseren van de winterkou... Het opgesmukte interieur is werkelijk een pareltje. De geelzwarte kleuren zijn er op een heel subtiele manier aanwezig en het pronkstuk is wel de vintage kampioenenfoto uit 1964, die 11 doodgewone jongens portretteert, die evenwel als iconen de Lauwse

voetbalgeschiedenis ingaan als voorbode van die andere superieure lichting uit de jaren 80, waaruit 3 rasechte Lauwenaars wisten door te stromen naar de hoogste divisie van het Belgisch voetbal.

Bezoekers worden op hun wenken bediend door het charmante vrouwentrio dat er duidelijk zin in heeft. Buiten jagen hoorbare beats de adrenaline de lucht in.

*De Wietstar kon het seizoen niet beter starten dan met de verdiende zege op het veld van onze dorpsgenoten. De bezoekers lieten eerder verrassend punten in hun thuiswedstrijd tegen de *Hernieuwenburgers* uit Wielsbeke. Uit de derby recupereerde Lauwe Casier, doch Seignez bleef nog gekwetst aan de kant. Ternest vervoegde ook na een slepende kwetsuur de selectie. Hein Demeyere was*

de scheidsrechter van dienst en begeleid door de U9 trok hij het hongerige peloton naar de middenstip.

Net als op Racing Lauwe zochten onze jongens naar grip op het gebeuren. Het waren daarentegen de bezoekers die het balbezit opeisten. Een vrijschop van Vandamme ging hoog over en op een droomvoorzet van Vandeputte op links kon Dessein zijn kopbal niet kaderen. Lauwe was verwittigd. Het spel van onze jongens was te traag in de opbouw en de stevig opzittende bezoekers konden te snel de bal recupereren. Na het verstrijken van het eerste kwartier stak Lauwe voor het eerst zijn neus aan het venster, doch Tajeddine werd door Ingels van de sokken gelopen waarbij die zijn eerste gele kaart incasseerde. Ook deze vrijschop van Leyder ging hoog over. De granieten spitsen Vandamme en Vandeputte namen geregeld de bovenhand en laatstgenoemde viseerde na een forse doorbraak op links de verste hoek, maar kraakte zijn schot. In de 22' levert Tajeddine een knappe voorzet af vanop links, maar de wachtende Desloovere wordt nipt belet om binnen te koppen. Bij een identieke fase mist Desloovere zijn schot compleet.

In de 27' ging Ingels gewillig neer en dat was niet naar de zin van scheidsrechter Demeyere die er een *schwalbe* in zag. De gele kaart was helaas zijn tweede en dit bezorgde de ongelukkige bezoeker een toch wel heel vroege douche. De bezoekers riepen en claimden nu na elk contact en de sfeer werd wat grimmiger. Ook in de dug-out namen de frustraties toe.

Op het half uur krijgt Dessein een dot van een kans in het strafschoopgebied.. Hij werkt keurig af, maar de toegesnelde Honoré riskeert lijf en leden en kan alsnog de bal voor de lijn keren. Vanneste ziet zijn schot enkele meters naast schuiven. Wervik zorgt net voor rusten evenwel weer voor de meeste dreiging. Vandeputte wordt door zijn spitsbroeder kundig het straatje ingestuurd en stevent regelrecht op Degrande af. Hij verslikt zich evenwel in zijn schot en de Lauwse goalie kan zijn poging nog onschadelijk maken. We gaan rusten met 0-0 en daarmee mag vooral de thuisploeg tevreden zijn.

Trainer Van Elslande is ontstemd en schudt de lome thuisploeg wakker. Het ongewijzigd elftal krijgt nog even krediet om de bakens te verzetten. Vooral Tajeddine lijkt de boodschap begrepen te hebben. In minuut 46' wordt hij door Desloovere op rechts aangespeeld en met zijn rechter schuift hij het leder buiten bereik van Olievier in de verste hoek. Het staat zo waar 1-0. Veel tijd om te bekomen hebben de bezoekers niet. Tajeddine kruipt in de assistenrol en bedient Lecour met een sublieme doorsteekpass. Seppe verdubbelt de stand, maar de treffer wordt om toch wel heel nipt buitenspel afgevlagd. Uitstel van executie, dacht Karim en hij deed zijn nummer nog eens over maar dan vanop links alsof het een fluitje van een cent was. De Lauwse chouchou wordt als een redder bejubeld. De tweevoetigheid van onze teddybeer is leesbaar op het scorebord, want het staat twee tegen nul!

De tabaksjongens weten niet waar ze het hebben, maar geven zich niet gewonnen. Ze eisen opnieuw het balbezit op, maar de Lauwse verdediging staat pal en sluitstuk Degrande wordt heel weinig aan het werk gezet. In het zicht van het slotkwartier wordt Wervik evenwel steeds dreigender. Ternest komt Lecour vervangen om enige balvastheid in te bouwen. De nochtans heel ervaren Vanneste laat zich vangen als hij hapt naar de ingevallen Bara, waarna Demeyere de bal op de stip legt. Vlieghe prepareert zich voor de aansluitingstreffer, maar Degrande redt met een voetreflex! Houdt de nestor van onze ploeg ons alweer overeind? De bezoekers gaan evenwel door, waarmee zij een ongeziene mentale weerbaarheid vertonen. De totaal vrijstaande Pante mist volledig zijn kopbal op één van de aartsgevaarlijke vrije trappen. Getuigend van een goede fysieke conditie blijft Eendracht snedig counteren.

Voor de aansluitingstreffer hebben ze evenwel wat gelukkig nodig. Een schot van Vanden Bogaerde wijkt af op Bostyn en gaat door de benen van Honoré en Degrande in doel. Het zorgde voor een spannend en geanimeerd slot. De goed ingevallen Vancraeyveldt wordt bij zijn doorbraak gestuit door Olievier en ook de rebound weet de bezoekende portier kundig te weren. Vancompernelle ziet met zijn heerlijk schot de 3-1 op de dwarsligger stranden. Het venijn zat in de staart. Na een vlotte counter vanop links bedankt de verdienstelijke Vandamme voor de gemeten voorzet en tikt alsnog de 2-2 op het bord. Onze jongens zijn te ontgoocheld om nog een vuist te maken en de stand blijft ongewijzigd. Dolle vreugde bij de bezoekers om het alsnog veroverde punt. Rouwstemming in de Lauwse vestiaire, waar de gekwetste Seignez met het dochttertje op de arm de spelers komt begroeten in een bladstille kleedkamer. De immer goedlachse Lecour verlaat in ijltempo de catacomben, nog voor een tweede speler de douche betreedt. Het is balen om op die manier punten weg te geven. Los van het weerwerk van onze jongens, moeten wij echter toegeven dat een beresterke tegenstrever verdiend een punt uit de brand wist te slepen.

Als slechte verliezer laat ik me later op de avond toch nog verleiden om mijn weekend met voetbal af te sluiten. Ik heb namelijk een boontje voor Felice en zijn trawanten. Van hun enthousiaste voetbal word ik altijd blij... Een dominant Genk wordt in het slotkwartier teruggedrongen door 10 Brusselaars en incasseert in blessuretijd de gelijkmaker. In Sports Late Night verneem ik dat Heintje zich verslikte in 10 Karolingers. Het is normaal, maar het mag geen excuus zijn. Zondag a.s. is een snipperdag voor de gesternden. Laten we die aangrijpen om ons volledig op te laden. Met een thuiswedstrijd tegen het ambitieuze Blankenberge en een verplaatsing naar gedoodverfd titelkandidaat Roeselare-Daisel kondigt zich een pittig tweeluik aan. Alle puntenwinst zal welkom zijn. Laat de kloof door de bye-week niet te breed worden.

Kom aan Wietstar!

Charly